

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er altså nødt til at sige, at der er en alvorlig mangel i min kære kollegas fjernsynsvaner, for det er altså en flodhest og ikke en bamse.

Men når det er sagt, må jeg sige, at jeg et eller andet sted synes, at Socialdemokratiets solidaritet er meget, meget lille. Faktum er jo, at de nye østeuropæiske lande har et ønske om at få præcis de samme betingelser for deres arbejdskrafts fri bevægelighed i Europa, som den danske arbejdskraft har.

Et eller andet sted spørger jeg mig selv, om den her solidaritet handler om at beskytte danske lønmodtagere mod det, Socialdemokratiet har defineret som en ublu konkurrence fra de østeuropæiske lande. Det er jo ikke virkeligheden, vi har jo ikke oplevet den konkurrence. Vi har ikke i en eneste branche oplevet en negativ konsekvens af de østeuropæere, der er kommet hertil. Det har kun været positivt.

Det betyder, at vi faktisk er i en win-win-situation, hvor vi ved at lempe østtaftalen og hjælpe de mennesker, som kan komme herop og få nogle opgaver, hvorefter de kan sende penge hjem og investere i deres hjemland, faktisk kan forbedre økonomien i Danmark og forbedre økonomien i de nye østeuropæiske lande. Det synes jeg da må siges at være solidaritet med de dårligere stillede fra de nye østeuropæiske lande.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da jeg hørte fru Elisabeth Geday, kom jeg til at tænke på, om det i virkeligheden ikke er fru Elisabeth Geday, som er overophedet. For det er jo fantastisk, at man kan konstatere, at vi ikke har set nogen problemer. Vi? Ja, det kommer jo an på, hvem man er.

Det kan godt være, fru Elisabeth Geday ikke har set nogen problemer. Men det er nu engang et faktum, at hvis man spørger de faglige organisationer og dem, der er ansat inden for byggeri, gartneri, landbrug og inden for hotel- og restaurationsområdet, så hører man, at der er problemer. Der er problemer med arbejdsgivere i det her land, som er parate til at misbruge arbejdskraft fra Østeuropa til 20, 25, 30 kr. i timen. Problemerne er der. Spørgsmålet er, om man vil gøre noget ved dem, eller om man ikke vil gøre noget ved dem, og de faglige organisationer har bedt om, at Folketinget hjælper dem ved at give dem redskaberne til, at de kan gøre noget ved det.

Når man spørger, hvorfor det nu lige præcis er østeuropæiske arbejdere, så er det, fordi de mennesker er parate til, og det kan man egentlig godt forstå, at arbejde for de her 20-25 kr. i timen. Er det det arbejdsmarked, fru Elisabeth Geday gerne vil have, at mennesker skal være parate til at arbejde for 20-25 kr. i timen?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo ikke en ny situation, at der er arbejdsgivere i Danmark, som synes, det er sjovt at udnytte deres ansatte. Og det er heller ikke nogen ny situation, at der er arbejdsgivere i Danmark, som har lyst til at underbetale deres arbejdskraft. For det er simpelt hen sådan, at vi i dag ikke har nogen lovfastsat minimumsløn. Det er overenskomstfastsat, hvad man skal have i løn. Det er ikke sådan, at vi kan garantere her fra Folketinget, at alle folk skal have mindst 90 kr. i timen, og det ved hr. Jørgen Arbo-Bæhr jo udmærket godt.

Derfor spørger jeg mig selv: Hvorfor er det nu lige, at vi ikke kan overlade til arbejdsmarkedets parter og fagbevægelsen at sikre lønningerne for de omkring 4.000 østeuropæere, der kommer til Danmark hvert år, mens vi godt kan gøre det, når det gælder de øvrige 1,6 millioner på det private arbejdsmarked – eller hvor mange det nu er, vi taler om? Dem kan vi godt overlade til arbejdsmarkedets parter, men lige præcis de 4.000 østeuropæere er så stort et problem, at vi må have en østtaftale, og at den må forlænges gang på gang.

KL 11.10

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu forstår jeg egentlig bedre, hvorfor Det Radikale Venstre gang på gang medvirker til at skære i dagpengerettigheder og kontanthjælpsrettigheder i Danmark. Der er jo logik i det, for det er måden, hvorpå man sikrer, at også danske arbejdere vil være parate til at arbejde for 20-25 kr. i timen. Det er i virkeligheden det, der er logikken i det, fru Elisabeth Geday siger.

Det er heldigvis sådan, at man i dag ikke kan tvinge danske arbejdere til at arbejde for 20-25 kr. i timen. Men for en østeuropæer er alternativet endnu værre end at arbejde for de 20-25 kr. i